

Den 5. januar 2005 afgav jeg en opfølgingsrapport nr. 3 vedrørende min inspektion den 26. februar 2003 af Arresthuset i Aalborg. I rapporten meddelte jeg at jeg afventede oplysninger og underretning vedrørende enkelte forhold.

Jeg modtog i den anledning udtalelser af 23. februar og 21. marts 2005 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen vedlagt en udtalelse af 19. januar 2005 (uden bilag) fra arresthuset.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 3.3. Fællesskab

Jeg noterede mig det oplyste om ombygning af strålegårdene, og at direktoratet ville anmode arresthuset om at medtage sikring af græsplænearealet i sin ansøgning om særbevilling til denne ombygning samt lade ansøgningen indgå i den samlede prioritering af kriminalforsorgens økonomiske midler på anlægsområdet. Jeg bad direktoratet om at underrette mig når direktoratet til sin tid havde taget stilling til arresthusets ansøgning om særbevilling til ombygning af gårdtursarealet, herunder sikring af græsplænearealet.

Direktoratet har i udtalelsen af 21. marts 2005 oplyst at direktoratet endnu ikke har modtaget en ansøgning fra arresthuset om særbevilling, men at direktoratet på baggrund af direktoratets sikkerhedskonsulents vurdering af projektets omfang har meddelt arresthuset at det ikke vil være muligt at afsætte midler til projektets gennemførelse i år 2005. Direktoratet har oplyst at direktoratet når ansøgningen er modtaget, som tidligere nævnt vil lade projektet indgå i den fremtidige prioritering af kriminalforsorgens økonomiske midler på anlægsområdet.

Jeg har noteret mig det oplyste. Når det er afklaret om projektet vil blive gennemført i 2006, beder jeg direktoratet om at orientere mig herom.

Ad punkt 6.4. Vaskemaskiner og køleskabe

Jeg noterede mig at direktoratet forventede at kunne tildele arresthuset en særbevilling til etablering af et vaskeri i 2005 og ville orientere mig når der var truffet endelig beslutning herom. Jeg tilkendegav at jeg afventede underretning fra direktoratet.

Direktoratet har i brevet af 23. februar 2005 oplyst at arresthuset i marts 2005 ville få en særbevilling til etablering af et vaskeri med vaskemaskine og tørretumbler til de indsattes vask af privat tøj. Direktoratet har samtidig oplyst at vaskeriet vil blive etableret i et gammelt badeværelse der ikke længere er i brug.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 6.5. Besøg og telefonsamtaler

I arresthusets husorden var det indføjet at de personer som den indsatte vil ringe til, skal godkendes efter samme regler som ved besøgstilladelse. Det var ligeledes indføjet at der skal udstedes en besøgs- og telefontilladelse hvis den person som den indsatte ønsker at ringe til, ikke har en besøgstilladelse.

Da arresthuset i sin tidligere udtalelse af 23. december 2003 havde oplyst at der ikke er regler om at der skal foreligge en besøgstilladelse til en person før der gives tilladelse til at foretage opringning til pågældende, anmodede jeg arresthuset om at oplyse hvorfor der var indsat et krav i husordenen om at indsatte kun kan få tilladelse til at ringe til personer der ikke har en besøgstilladelse, hvis der udstedes en "besøgs- og telefontilladelse". Jeg bad endvidere om direktoratets bemærkninger til dette krav.

Arresthuset har i udtalelsen af 19. januar 2005 oplyst at det er korrekt at der tidligere som angivet i opfølgingsrapporten af 26. april 2004, ikke var regler om at der skulle foreligge en besøgstilladelse før der kunne gives tilladelse til at ringe til den pågældende. Det skyldes at det på dette tidspunkt kun var afsonere der fik mulighed for at telefonere til deres pårørende. Varetægtsarrestanter havde (alene) mulighed for at telefonere til deres forsvarer og offentlige myndigheder.

Arresthuset har oplyst at arresthuset i forbindelse med gennemførelsen af den nye varetægtsbekendtgørelse (nr. 897 af 6. november 2003) besluttede at varetægtsarrestanter skulle have samme mulighed som afsonere for at telefonere i det omfang det er muligt, jf. begrænsningerne i varetægtsbekendtgørelsens § 75. Med hensyn til ønsket om at godkende de personer som varetægtsarrestanter ringer til, har arresthuset henvist til bestemmelsen i varetægtsbekendtgørelsens § 75, stk. 3, hvorefter institutionens leder kan nægte en varetægtsarrestant at føre telefonsamtaler hvis det findes nødvendigt af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, og til telefonbekendtgørelsens § 4, stk. 2, hvorefter institutionens leder kan fastsætte nærmere regler om den praktiske gennemførelse af de indsattes ret til at føre telefonsamtaler.

Direktoratet har oplyst at Arresthuset i Aalborg den 16. marts 2005 telefonisk over for direktoratet har oplyst at husordenen for så vidt angår adgangen til at foretage telefonopkald, nu er ændret. Direktoratet har oplyst at det herefter fremgår af husordenen at tilladelse til telefonering i konkrete tilfælde kan betinges af at der forud herfor indhentes oplysninger om telefonindehaveren i Det Centrale Kriminalregister. Direktoratet har oplyst at direktoratet ingen bemærkninger har hertil.

Jeg har noteret mig at betingelsen om besøgstilladelse for tilladelse til telefonering er ophævet. Det bemærkes at et sådant generelt krav efter min opfattelse ikke kan fastsættes i medfør af telefonbekendtgørelsens § 4, stk. 2 (og den tilsvarende regel for varetægtsarrestanter i varetægtsbekendtgørelsens § 79) som alene indeholder hjemmel til fastsættelse af regler om den praktiske gennemførelse af adgangen til at telefonere.

Heller ikke jeg har bemærkninger til arresthusets regel om at tilladelse til at telefonere i konkrete tilfælde – dvs. efter en konkret vurdering – kan betinges af at der indhentes oplysninger om telefonindehaveren i kriminalregistret.

For en ordens skyld bemærkes at afsoneres ret til at telefonere ikke kun omfatter ”pårørende”. Som udgangspunkt har afsonere ret til at ringe til hvem de måtte ønske at ringe til, men adgangen til at føre telefonsamtaler kan dog nægtes efter en konkret

vurdering hvis det findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til beskyttelsen af den forurettede ved lovovertrædelsen, jf. straffuldbyrdeslovens § 57, stk. 2. Jeg henviser også til arresthusets tidligere udtalelse om at arresthuset ikke har begrænsninger med hensyn til afsoneres telefonering idet der kan telefoneres til alle der er godkendt efter kontrol i kriminalregistret, jf. gengivelsen heraf s. 20 i min opfølgingsrapport af 26. april 2004. (For så vidt angår varetægtsarrestanter, fremgår det af varetægtsbekendtgørelsens § 75, stk. 3, at adgangen til at føre telefonsamtaler kan nægtes efter en konkret vurdering hvis det findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn).

9. Opfølgning

Jeg har bedt om underretning om hvad der videre sker med hensyn til ombygning af strålegårdene mv., jf. pkt. 3.3., men betragter i øvrigt herefter sagen vedrørende min inspektion af Arresthuset i Aalborg som afsluttet.

10. Underretning

Denne rapport sendes til arresthuset, Politimesteren i Aalborg, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Folketingets Retsudvalg og de indsatte i arresthuset.

Inspektionschef
Lennart Frandsen